

Předpis § 128, odst. 3 vl. nař. č. 8/1928 Sb., o nějž opřel úřad výrok o útratách, má na mysli případ, kdy strana uvedla skutečnosti nebo důkazy za okolností, z nichž by úřad nabyt přesvědčení, že je mohla uvést dříve, a vyřízení věci se zdrží tím, že takový přednes bude připuštěn. V takovém případě může úřad uložit náhradu nákladů tím vzniklých straně, která učinila takový přednes, třeba i zvítězila. Předpis § 128, odst. 3 správ. řádu má tedy na mysli případy, kdy strana činí opožděně přednesy, na základě těchto přednesů se pak koná další řízení, jímž vzejdou stranám výlohy. I když tedy ve sporném případě okresní nemocenská pojišťovna vznesla námitku opožděnosti opravného prostředku teprve při druhém ústním jednání, ač ji mohla uplatnit již při předkládání stížnosti, nelze říci, že se vyřízení věci zdrželo tím, že tento přednes okresní nemocenské pojišťovny byl připuštěn, neboť úřad měl si včasnost opravného prostředku zjistit sám z úřední moci, nečekaje na přednes.

Nález ze dne 21. března 1938 č. 7277/35-5.

**Majitel hostinské koncese s oprávněním podle § 16, lit. f) živn. řádu není za účinnosti min. nař. č. 212/1910 ř. z. oprávněn vyráběti sodovou vodu ani za tím účelem, aby ji podával svým hostům, byť i smíšenou s vínem nebo s ovocnými šťavami.**

Podle § 37 živn. ř. má živnostník právo spojití veškeré práce, jichž je třeba, aby úplně zhotovil výrobky své. Toto ustanovení nelze vykládati tak, že živnostník smí zhotovovati takové výrobky, u nichž zhotovení spočívá výhradně v takových pracích, k nimž dotčený živnostník zásadně oprávněn není. Vždy zde musí býti nějaká hlavní práce, k jejímuž vykonávání dotčený živnostník zásadně oprávněn je, a s touto prací smí v důsledku § 37, odst. 2 živn. ř. spojití jiné práce jen tenkrát, mají-li tyto jiné práce při zhotovení výrobku povahu pouhých prací pomocných. Také platí toto ustanovení jen pro onen výrobní proces, který nutně předchází tomu, aby vznikl úplně dohotovený výrobek, t. j. takový předmět, který o sobě je způsobilý býti samostatným předmětem trhu, naproti tomu nezmocňuje živnostníka, aby při výrobcích, vznikajících spojením několika výrobků samostatných, si směl tyto samostatné výrobky zhotoviti sám i tenkrát, je-li k tomu třeba výhradně jen prací, k nimž on zásadně oprávněn není.

Poněvadž, jak je nesporné, sodová voda se vyrábí výhradně vhaněním kyseliny uhličitě do obyčejné vody pitné, tedy prací, která je podle ministerského nařízení č. 212/1910 ř. z. vyhrazena jedině majitelům zvláštních koncesí, udělených podle tohoto nařízení, a není zejména zahrnuta v koncesi hostinské, a poněvadž takto vyrobená sodová voda je sama o sobě již úplně dohotoveným výrobkem, spadajícím pod pojem občerstvení ve smyslu § 16 lit. f) živn. ř., nelze na základě pouhé koncese hostinské a

výčepnické s oprávněním podle § 16 f) ž. ř. přiznati oprávnění sodo-  
vovou vodu vyráběti ani k tomu účelu, aby hostinský smíšením se  
šťávami ovocnými neb s vínem připravil občerstvení jiného druhu.

Nález ze dne 1. dubna 1938 č. 5380/35-4.

**Hmotná újma ve smyslu § 10 novely k ob. zřiz. č. 76/1919 Sb. může nastati jen tehdy, je-li výkonem funkcí členů obecních zastupitelstev, rad a komisí dotčen výkon výdělečné činnosti, kterou tito funkcionáři vedle své obecní funkce k své obživě vykonávají.**

V pořadu stolic byla zamítnuta žádost obecního funkcionáře za náhradu za výkon obecních funkcí. Žádost stěžovatelova byla motivována tím, že výkon obecních funkcí stěžovateli zabránil přijmouti různé nabídky výdělečné činnosti a tuto činnost nastoupiti.

Nejvyšší správní soud přisvědčil názoru obou správních stolic, zastávajících stanovisko, že § 10 obec. nov. č. 76/1919 Sb. předpokládá případ, kdy obecnímu funkcionáři jest způsobena újma ve výdělečné činnosti, kterou vedle své obecní funkce skutečně vykonává. Zdaleka nebylo účelem § 10 — přihlédne-li se k dosavadní zásadě bezplatnosti obecních funkcí, vyjádřené v § 25, odst. 1 ob. zřiz. — zavést takový stav, který by umožnil obecním funkcionářům obživu z výkonu obecních funkcí (Boh. A 7706/29). Může proto újma ve smyslu § 10 nastati jen tam, kde výkonem funkce jest dotčen výkon výdělečné činnosti, kterou obecní funkcionář vedle své obecní funkce k své obživě vykonává. Tento předpoklad není splněn, jestliže obecní funkcionář odmítá nějaké výdělečné zaměstnání teprve nastoupiti.

Nález z 1. března 1938 č. 15.639/37.

**Ustanovení § 68, odst. 2 správ. říz. č. 8/1928 Sb., že rozhodnutí úřadů (§ 1 cit. správ. říz.) má obsahovati poučení o opravném prostředku, neplatí pro rozhodnutí úřadů obecních v Čechách ani analogicky.**

Ustanovení § 68 spr. ř. č. 8/1928 je dáno pro úřady politické ve smyslu § 1 cit. nař. V procesních předpisech upravujících řízení před úřady obecními v Čechách není normy, která by obsahovala nějaký odkaz na procesní předpisy dané pro úřady politické jako subsidierní právní pramen pro řízení samosprávné. Z toho, že v určitých oborech, třebas značně širokých, byla judikujícím úřadům uložena povinnost, aby ke svým rozhodnutím připojovaly poučení o opravných prostředcích, nelze ani vyvozovati nějakou všeobecnou právní zásadu, že rozhodnutí každého správního úřadu musí pod sankcí vadnosti býti opatřeno poučením o opravných prostředcích. Posléze nelze ani uznati, že by již z vnitřní povahy rozhodnutí správního úřadu plynula nutnost, aby bylo opatřeno poučením o opravných prostředcích, takže by nedostatek takového výslovného předpisu pro rozhodnutí úřadů obecních musel být pocíťován